

dre Bygningsafgiften i Byerne. Jeg skal ikke komme ind paa det hele Spørgsmaal, om det er Eierne eller Leieren, der maa betale Bygningsafgiften. Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) anførte, men det vilde føre mig meget for vidt at gaae ind paa de Betragtninger, han fremførte. Forholdet mellem Eier og Leier er utvivlsomt i mangfoldige Tilfælde ikke det, han fremhævede. — Ja, det gjør mig ondt, mine Herrer, at jeg har maattet besvare Dem med disse Tal.

Jeg skal derfra komme til et Dieblik at vælge i Almindelighed ved Loven. Naar jeg skulde tilraade en forandret Beskatning og en Reform af det nuværende Skattevesen, vilde jeg sige: Hold paa Indkomstskatten, om den end har Mangler, søg ved Hjælp af den at udvikle hele Befolkningens Skatteevne, ved at lette forskellige Skatter, der nu tynde stærkt paa Befolkningen, saa vil den bære den Indkomstskat, man paa et andet Sted — i en anden Forsamling — end ogsaa har erklæret for at være „modbydelig“ for Befolkningen. Jeg troer, det er overmaade overdrevent at tale i de Toner. Derfom jeg kunde holde i den ene Haand Indkomstskatten med et saa og saa stort Beløb, og jeg i den anden Haand kunde have Love, der lette Befolkningen forskellige Tolbasgifter, der nedsætte Skibsafgifterne i Landet, der reformere Sportellovgivningen, saa siger jeg, da vil Rigsdagen ganske naturligt føres til at støtte den Finansminister, der gaaer i denne Retning. Naar vi derimod skulle til at udvikle vore nuværende directe Skatter, saa siger jeg, at det er et gammelbuds Princip: yderligere at ville tye til denne Art af directe Beskatning. Det hører en svunden Tid til kun at see paa Jorden, paa Bygningerne, paa Alt, hvad der lige falder i Dinene, ligesom det kan gribes og ansættes til en Værdi og derimod ikke søge at gribe den vægelige Indtægt, der spiller i al sin Mangfoldighed og i det ene Aar kan fremtræde paa anden Maade end i det andet. Naar jeg søger at finde enhver Mand's Komme og stræber at fastsætte saadanne Regler, at jeg kan gaae saa forsigtigt og retfærdigt tilværks som muligt,

rammer Alle og søger Alles lige Behandling, er der ogsaa hos Befolkningen en Tilbøielighed til lettere og roligere at bære de svære Byrder, som Nutiden ganske vist kræver af dem. I dette Udlaft have vi netop en Skat, som er ganske overordentligt udviklet, hvad Beregningen angaaer og i sin Opkrævning, og som kræver det nøjagtigste Tilsyn fra deres Side, som skulle controlere den, fordi den veksler til alle Tider og kræver Mænds Tid, Arbejde og Opmærksomhed, for at den skal opkræves nogenlunde ligeligt. See blot paa § 11, paa denne Scala af $\frac{3}{4}$ §, 1 §, $1\frac{1}{2}$ §, $1\frac{1}{2}$ §, $2\frac{1}{2}$ §, $2\frac{3}{4}$ § og 3 § og husk paa, at der igjen er en forskjellig Scala for Kjøbenhavns Bekommende, og De ville see, hvorledes den spiller i den største Mangfoldighed, og hvorledes de, som skulle gaae og maale alle disse Steder, ville blive paahyrede et overordentlig besværligt Arbejde ved Beregning af den Skat, der skal paahvile de forskjellige Eiendomme. Enhver Skat af den Natur har distinkt, naar den engang bestaaer, den Fordeel, at den lidt efter lidt er gaaet over i Banen; den har faaet Charakteren af et Pant i Eiendommen, hvortil der tages Hensyn ved Eiendommens Salg, og man kan saaledes sige, at de Ulligheder, som fra Begyndelsen have været tilstede ved Paaligningen af Skatten, lidt efter lidt ere forsvundne; men i det Dieblik, man begynder at ville indføre en saadan Skat eller udvide den, saa er det et Capitalbeløb, der trækkes fra den tilfældige daværende Eiers Eiendom, medens den senere Eier kan faae den ubjævnnet, idet han betaler saameget Mindre for Eiendommen og altsaa lader hele Byrden komme til at hvile paa den tidligere Eier.

Rettelser i Ablers Foredrag.

Sp. 2284, Lin. 21 f. n.: „Der foreligger i Finansudvalget en Overrettelse“ læs: „Der foreligger i Finansudvalget Forlangende om et Beløb til en Overrettelse“